

cerkev, snaži stene in svetnike, ker v naši cerkvi je taka nesnaga kakor v kaki beznici. To je tvoj poklic, za to se brigaj. Če ne, potem te napodimo nazaj v Hajdino!

Naprednjaki, sodite zdaj sami o taki politiki duhovščini. Mar zasluži za svoje nasilstvo in sleparije naše spoštovanje? Ali niso oni tisti, ki o čednosti pridigujejo, sami pa je ne poznajo? Ali se je kedaj bolj surovo teplo v obraz državljanškemu pravu, državljanški prostosti, resnici in ljubezni do bližnjega kakor pri zadnji volitvi, ko so z lažmi, obrekovanjem, s terorizmom in psovanjem napadali naše ljudi in ljudstvo oropali njegove pravice? Ti ljudje pridigujejo nauke, katerih sami ne verujejo, to so šmarceljni, ki žive le od javne neumnosti, od zabutih sužnjev. Zato je naša sveta naloga in dolžnost, ljudstvo podučevati, voditi ga k napredku in klerikalizem mora pasti pod našimi udarci kakor Port-Artur in to se bo kmalu zgodilo, kajti politična posurovelost in podivjanost nekaterih naših duhovnikov je že odprla pametnim ljudem oči in oni se od nje z gnusom odvrčajo.

Od Sv. Vida nižje Ptuja. Dragi Štajerc! Zadnjič smo ti nekaj poročali o našem župniku Andražu Bedniku, toda, vse premalo še smo povedali o našem starem g. župniku Čučku. Andraž se izvija in očitno laže, češ, on da ni kriv, da so č. g. Čuček morali tako hitro oditi od nas, to povelje je prišlo baje od glavarstva in celo iz Gradca. Andraž je rekel: „Čemu bi ga hranil tukaj, naj gre v Gradec v kloster!“ Zdaj pa ima očeta svoje drage kuharice ravno v tisti izbici in rajši njega hrani, kakor starega g. župnika. Andraž nikdar in nikomur ni bil toli prijazen, kakor je zdaj svoji kuharici in njenemu očetu! Ta Andraž je nam odpravil brez vsakega vzroka tudi pridnega in mirnega organista. Kako žalostno je bilo videti, ko je moral tisti organist vandrati z malimi otročiči od nas! Zakaj? To se ne zna, najbrže zato, ker ni hotel njegovi debeli gospodinjici skazovati prevelike časti. In kdor nje ne časti, tisti nima tudi pri Andražu „poštenja!“ Naš duševni oče Andraž pri nas ni imel še dozdej krščanskega nauka, kakor je to bila navada pri naših prejšnjih gospodih. V šolo tudi noče več hoditi! Kaplana pa imamo takega, da ni sposoben za šolo, kajti v šoli tako preklinja, hudučuje in uganja take reči, da se otroci le pohujšujejo. Doma kaj enakega nikdar ne vidijo in ne slišijo. Kam potemtakem pride naša mladina, ako homo imeli take duhovnike! Mi te prosimo, dragi Štajerc, svetuj nam, kaj naj storimo, da se otih duhovnikov znebimo!

Op. ur. Zavoljo kaplana naznanite okr. šol. svetu v Ptuj in tisti ga bo hitro odstranil, ako pa tako ravnal še dalje. Kaj pa se tiče župnika, pa se obrnite na mariborskega škofa, da bo teh škandalov enkrat konec.

Od Sv. Jurija v Slov. gor. Dragi Štajerc, nisi nam zastoj poročal pred 2 letoma, da do bimo pravega hujšaka, ko smo dobili sedajnega kaplana Bosino. Vsi imamo vročo željo, da bi nas skoraj zapustil. O kako bi mu mi Jurjevčani z veseljem želeli srečno pot, samo da se ne vrne več v našo faro. Poglejmo le, kaj vse Bosina počenja! Skoro v vsaki občini ima s kakim mladeničem ali mladenko pri sodnji obravnavi. To se popred pri nas ni godilo! Nadalje tu prireja vsakovrstne posvetne nepotrebne veselice. Seveda pri tem zastopa mesto nadzornika. Mladina ima pri takih veselicah največjo prilobnost k pohujšanju. Ali mislite, g. kaplan, da si bote s tem poštenje pridobili pri ljudeh? Ravno nasprotno! Ljudje bodo postali neverni in vas bodo začeli še bolj sovražiti in Boga prositi, da bi se vas skoraj iznebili in odkrižali. Za vsakim gospodom kaplanom smo še žalovali, za vami pa ne bo nihče. Edino to nas še tolaži in nas navdaja s sladkim upanjem, da bo skoraj prišel srečen čas, ko vam bomo z veseljem zaklicali: Srečno! Z Bogom na nikdar svidenje! Upajmo, da skoro pride!

Cirkovce pri Ptuj. Dobili smo novega župnika, pa, žalibog, to ni naslednik Kristusov, ampak hujšaka. Politika mu je glavna stvar, besede Kristusove pa je najbrže pozabil. Zadnje delo je grizel s prične farane kakor stekel pes in psoval na najpodlejši način vse, kar je naprednega mišljenja, čeravno upamo, da smo

mi naprednjaki tudi dobri, pravi kristjani in hočemo tudi enkrat v nebesa priti. — Pragerska šola mu je najmanj všeč, ker se tam naši otroci učijo nemško, pa to mislimo, je le nesramna favšija župnika Ravšla. Zakaj pa se je on nemško učil? Naša deca pa naj ostane zabita?

Štajerca seveda ne mara in grozno se je čutil, da v naši fari toliko bere Štajerca.

Psoval je nadalje tudi vas, gosp. urednik, da ste baje odpadnik od sv. vere. To pa je grozna sramota za duhovnika, da v cerkvi tako laže. Mi poznamo gospode pri Štajercu, ki so tako milostljivi, da so nam preskrbeli ta dobri napredni list, kateri zastopa naše želje in koristi. Bog naj blagoslovi vaše dobro delo! Župniku pa kličemo: Bodi miren, farani smo mi in tebe so semkaj škof zato poslali, da bi nas po Kristusovem izgledu vodil proti nebesom in nam razlagal božjo besedo, ne pa da bi nas in druge pošlene ljudi psoval. Za kaplana pa se niti ne zmenimo več, ker se nam ne zdi vredno, pečati se s človekom, ki psuje in pretepava do krvavega kakor divjak naše otroke. Sploh sramota za duhovščino, ki ne izpolnjuje Kristusove zapovedi: „Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.“ Župniku pa naj bo še povedano, da zaradi nove cerkve spregovorimo več prihodnjic.

Opomba uredništva: Urednik tu slovesno pred vsemi poštenimi ljudmi in pred Bogom zatrjuje, da je peklenska laž in satanska hudobnost, kar je župnik Ravšl o njem govoril. Urednik zavoljo svoje duše bo že obračunal z usmiljenim Bogom, ne pa z Ravšlom ali kom drugim. Ravšl je tu ravnal kakor tisti farizej v cerkvi, ki se je bahal: „Hvala Bogu, da nisem tak, kakor ta cestinar“ — ali iz tempelja je šel na duši umazan, neopravičen.

Sv. Tomaž pri Ormužu. Župnik Caf kot znan hujšaka na Spodnještajerskem si je vzel v nalogo poleg drugih svojih nečednosti šuntati tudi zoper ptujske mestne trgovce ter ljudstvo od njih odvrčati, češ, naj ne nosijo denarja v mesto, temveč v farovž, ker si bo on baje ustanovil novo podjetje in stopil v kompanijo z nekim židovom. No, Caf, kaj pa ti je prišlo v glavo, ali si naposled znorel, da take burke uganjajš? Zakaj kot dušni pastir sovražiš svojega bližnjega? Zakaj črniš in ogovarjaš pred ljudstvom poštene obrtnike in trgovce? Zakaj kot stavec spravljaš v sramoto mirno duhovščino? Zakaj kališ sveti, blaženi mir med katoličani? Zakaj preganjaš soseda in delaš strašanski nemir med familijami? Kako se boš zagovarjal pred nebeškim Sodnikom zavoljo svojih neizmernih, vnebovpjočih grehov? Čemu sovražiš Štajerca in njegovo stranko?

Odgovor je lahek! Caf vse to dela: 1. ker ni duhovnik po Kristusovem izgledu; 2. ker je brezveren in ne spoštuje, vsaj v djanju gotovo ne, božje besede; 3. ker že odnekad živi v samem sovraštvu in sovraštvo je njegov element; 4. ker mu ni za resnico, hčerko božjo in 5. ker ima premalo dela.

Mi tem potom prosimo prevzišnega kneza in škofa, naj se usmilijo faranov tomaževske fare in Cafu naj ostro podučijo, naj se briga rajši za cerkev, za vero in konečno — za svojo dušo, posvetne reči naj pusti pri miru.

H koncu pa še kličemo: Caf, na svidenje pri sodnji!

Korošec na delu. V Kapeli pri Radgoni so imeli pred volitvijo klerikalni shod. Prišel je tja fižolov apostol Korošec z ljutomerskim Grosmanom in tam sta se ta hinavca nalašč pred kmeti pričkala — dogovorila sta se že prej zato — samo da ljudje mislijo: lejte, kako se za nas brigata in potegujeta. Ljudje, žalibog, niso spoznali, da jih le za norca imata. Konečno je Pelc na tem shodu še poročal, kako se v škodo davkoplačevalcev jemljejo cenilni moške iz oddaljenih krajev, celo iz graškega okrožnega sodiščnega okraja, čeprav je v vsaki občini dobiti dovolj za cenitev sposobnih mož. To smo že prej znali, da bo Korošec na Dunaju same kozle streljal. Ker pa je to neumnost o cenilnih možeh Korošec spravlil v drž. zboru kot svojo jungerfainterpelacijo, treba je, da to reč pozajmimo. Cela stvar je naperjena proti g. Winklerju, ki je že nad 25 let cenilni mož in uživa neomejeno zaupanje celega okraja in uradov, le par kričavev je proti njemu. Korošec bo moral

še dosti dolgo sedeti v rajhsratu, da si pridobi za ljudstvo toliko zaslug kakor g. Winkler, ki je vseskozi izgleden, nesebičen mož in strokovnjak prve vrste. G. Winkler stanuje v Radgoni, torej le kakih 10 minut hoda ima do sodnije v Zg. Radgoni. V zgornjeradganskem okraju je bore malo sposobnih kmetov za cenilne može, izmed onih na omenjenem shodu gotovo ni noben sposoben večjo inventuro povoljno precentiti. Vse to hujskanje izvira iz golega sovraštva do g. Winklerja in do nemške narodnosti. G. Winkler ima posestva na Poličkem vrhu in v zgornjeradganskem okraju in je, kakor že omenjeno, od vseh poštenih ljudi spoštovan in čislán kot dober cenilec. Korošec pa naj se na Dunaju bolj pobriga za ponesrečene Haložane, to bi bilo bolj pametno in umestno!

Polčanske občinske volitve in erenpürgerji.

Kjer klerikalci ne morejo priti pri volitvah do zmage z hinavstvom, lažmi, goljufijo itd. tam se poslužujejo kakoršnih koli mogočih sredstev. Da pridejo do zmage naši polčanski klerikalci pri zadnjih obč. volitvah, so se poslužili nekkih štirih erenpürgerjev in veliko naših volilcev je premišljevalo pri volitvi, ko so videli te erenpürgerje, odkodi da imajo ti ljudje volilno pravico v Polčanah? Ker pa veliko število volilcev sploh ne ve, kaj pomeni erenpürger ali „častni ud“ v občini, hočemo stvar nekoliko pojasniti.

Vsaka občina ima postavno pravico, odklikovati s častjo take osebe, ki so imele za korist in blagor občine posebne zasluge, da se vzamejo v občino kot častni udi ter tisti imajo tam potem tudi volilno pravico. K temu je torej treba v prvi vrsti posebnih zaslug.

To so storili tudi naši klerikalci ter izvolili za častne ude štiri gospode in sicer: dohtarja Urbana Lemeža, gostilničarja Petra Novaka, oba iz Slov. Bistrice; potem znanega preroka Franceta Mlakerja iz Hošnice in J. Strumpla, po domače Kegla, iz Šmicerberga. Jako smešno je, če si natančneje ogledaš te 4 častne ude, ki so brez najmanjše trohice korošne koli zasluge za polčansko občino. Prvi trije so znani kot politični petelini klerikalne bande. Kegl je celo priprost klerikalni kimovec in podrepnik. No, ako bi prazni sodi v Jožkovi kleti znali govoriti, potem bi tisti razodeli veliko število zaslug Kegla in njegove žene. Ti štirje erenpürgerji pa še bodo gotovo spravili Polčane na vrh Boča, to so vam prave korenine, od katerih je odvisna sreča Polčan. Skoda, da klerikalcem že ni na misel prišel neki Slemenšek, ki je pred 25 leti trikrat Polčane užgal ter s tem hudodelstvom pripomogel Polčanom k današnji lepoti. Ta ima gotovo več zaslug kakor štiri prejšnji. Potem bi bilo pet erenpürgerjev! Klerikalci jo še bodo potuhtali, saj so g. fajmošter künštini, župan Rehel pa uboga na komando kakor opica komedijaše.

Takajšnji klerikalci lažejo po časnikih, da mi naprednjaki preganjamo duhovnike, da smo tudi silovito preganjali župnika Lenarta in kaplana Šebata, ki sedaj na Žusmu kot župnik uči ženske sveti čistosti. Ali vse to je veličanska laž! Kaj zadeva obrekovanje župnika Lenarta, o tem najbolj župnik sam ve, da pri sodnji laži nič ne pomagajo. Kar se tiče preganjanja kaplana Šebata, o tem bi nam lahko Klobučarica razodela natančneje podatke. Ta gospoda nam ne smeta zameriti, da pogrevamo stare dogodke, k temu nas silijo njih prijatelji!

Na svidenje, gg. erenpürgerji, celi svet in Boča se smejeta nad tem, kaj se godi v znožju Boča. Kaj bode neki od tej zadevi rekla c. kr. namestnija? — Podbočnik. —

Dopisi iz Koroškega.

Radiše na Koroškem. (Izobraževalno gibanje).

Vsak količak zaveden človek se mora res na vse grlo smejeti, ko vidi naših par gospodov katoliških izobraževalcev tako „k u n š t n o“ skrbeti za obstoj njih društva. Da se njih obstoj in čistost prav dobro ohrani, zato priskrbujejo med letom večkrat posebne pobožnosti. Pri teh pobožnostih, ki jih prireajo v zasebnih hišah — letos že dvakrat — se prav pobožno prepeva, tambura in pleše pozno do noči. Po dokončanem opravilu, kar se lahko umeva, se morajo še le dekleta, ker noč je temna, od izobraževalne

spola na dom spremljati. Res, jako lepa pobožnost! Dne 22. aprila so zborovali menda zopet jako dobre volje, ker je tja priletelih „bajbic“ naletelo precej. Zato so pred njimi zborovali to in ono. Malo se je tudi „pošifalno“ črez ognje-gasce in tudi črez „Štajerca“, ki jim je takrat prav fletno stopil na nos! Kar § 19 tisk. zakona so hoteli porabiti in so ga tudi proti „Štajercu“, ali žaba ne more orehu kaj. Sve-tujemo vam, le večkrat berite „Štajerca“, in če vam bo sreča mila, še pridete k pravemu umu. Sicer pa — zdravi!

Spodnještajerske stvari.

Olajšava zavoljo vojaške takse. Dozdaj je moral vsakdo, ki ni bil potrjen k vojakom, plačati od 2 do 200 K vojaške takse (Küppel-geld). Nova postava, ki se je ravnokar sklenila na Dunaju, pa določa, da bodo tako takso plačevali samo ti, ki imajo najmanj 1200 K letnih dohodkov. Naši fantje bodo potem takem ve-činoma oproščeni.

Nemški poslanec Wastian in drugi nemški poslanci so dne 7. junija vložili v državnem zboru nujni predlog za uboge Haložane, ki jim je dne 30. maja toča napravila neizmerno škodo nad en milijon kron.

Utonil je v Dravi trgovec Jož. Janžekovič iz Ormuža. Od doma je izginil že pred 2 mese-cema. Pri Varaždinu so potegnili šele zdaj iz reke njegovo truplo.

Strela je zažgala škedenj posestnika Voš-njaka v Selu pri Velenju.

Nesreča na železnici. Na kolodvoru Tr-bovskih je žel. vlak močno poškodoval levo roko žel. Viz. aka Blizo Laškega trga je vlak vrgel v jarek (graben) žel. službenca J. Močivnika, ki je bil takoj mrtev. Železničarji imajo res jako nevarno življenje.

Izgleden klerikalni kmet. Na Pilštajnu se je to svoje dni zgodilo. Mož je delal na polji in mati je doma bolna ležala. Otroci pridejo očeta poklicat in pravijo: mati so slabi! — Oče: pod-pirajte jih!

Otroci pridejo v drugo k očetu in pravijo: mati so na smrtni postelji.

Oče: na mojo jo denite!

Otroci pridejo v tretje ter pravijo: mati so pri kraju.

Oče: na sredo jo potisnite!

Otroci pridejo v četrto po očeta in pravijo: Oče, mater je Bog vzal.

Oče: je že prav, saj ga bo še grivalo ka-kor je mene!

Disciplina „Murskega Sokola“ v Ljutomeru. V pustnem času, ko so se napravljale veselice, je šel sokol Ludvik Šever s svojo ljubico, domačo kravjo deklo, plesat v nemško gostilno g. Side-ritscha ter se je tam jako dobro zabavljaj, dokler ga niso drugi hlapič iz sobe vrgli, njegovo ljubico pa tam podržali. Sokol Dolfek Misja zahaja samo v nemške gostilne, na primer k Strasserju in k Schrammelnu ter od daleč opa-zuje natakarce kakor zaljubljen mačak muca. Nedavno je pokazal celo svojo grozno sokolsko moč, ker je nekega 75letnega starčka tako ranil, da mu zdaj kaša preti. Sokol R. Vuk zahaja tudi v navedene gostilne. Sokol Franjo pa v novejšem času tudi prav rad pije, odkar stare babe popravljaj. Sokol Martin Puklavc je izstopil iz društva, ker mu ni hotelo društvo od njego-vega pijanega soseda, ki je tudi sokol, hrama kupiti. — Oča starosta, društvo je v nevarnosti!

Štajerčeva stranka na deželi! Nekateri hujskači hočejo ustanoviti zopet nov list proti Štajercu, katerega se pa mi prav nič ne bo-jimo. Mi vas samo opozarjamo, da vi jim ne greste na limanice, kajti to bo zopet le prvaško-klerikalni švindal. Ako vas bodo nadlegovali, odgovorite jim rezko: Mi imamo našega Sta-jerca in boljšega lista si ne moremo želeti. Pog-lejte le, vse, kar se je zoper Štajerca rodilo in kotilo, nima sreče in dolgega življenja. „Naš Dom“ ima absbrungo, kranjski pankert ima švindsucht, celjske „Pravice“ pa so izginile s sveta kakor kafr. Vse to nas vzbujaj k novemu življenju, ker vidimo, da je naša setev padla na rodovitna tla in rodi, hvala Bogu, izvrsten sad. Bog blagoslovi naše podjetje in delovanje v prid ubogemu ljudstvu na deželi! Vaša dolžnost pa je, da se tem bolj oprimate našega lista in ši-

rite naprednost med svojimi zaslepljenimi tr-pini in sosedi, ki še stokajo v klerikalnem jamu. Drngo poletje se začenja in razveselili nas bodete najbolj s tem, ako pridobite kar največ novih naročnikov za naš list. S tem vas pozdravlja — Štajerc!

Železnica Purkla — Ptuj — Rogatec. Zadojo nedeljo se je ustanovilo v Ptujtu društvo za zgradbo te proge. Tu so se tako Nemci kakor Slovenci udeležili tozadavnega shoda, saj bo nova železnica obojim v prid. Predsednikom novega društva je bil izvoljen vpkokojeni general J. vitez Tomočič, podpredsednikom pa gg. ptujski žu-pan Ornig in dr. Jurtela. Svota, potrebna za izpeljanje načrta (trasiranje) se bo razdelila na posamezne politične okraje in okrajne za-stope in sicer tako, da se bo za vsak kilome-ter plačalo 300 K. Koliko kilometrov pride v poštev na en okraj, tolikokrat 300 K bo ta okraj imel plačati za železniške načrte. Ker bo ta železnica, ki bo peljala črez cele Slov. gor-ice, neizmerno važnosti in koristi za naše ljudstvo, zato opozarjamo interesente in občine, naj se zavzamejo in pobrigajo za to, da se denar, potreben za pripravo dela k tej železnici, kar nahirreje nabere. Verujte, da bo ta želez-nica veliko pripomogla, da bote svoje pridelke lažje, dražje in hitreje prodajali. Daljna poja-snila dobite pri centralnem odboru v Ptujtu in pri vaših okrajnih zastopih.

Poskušen samomor. V „izgledni“ klerikalni fari Sv. Benedikta v Slov. gor. se je hotel ustreliti Miha Kocbek, ki je bil zapisan v vseh bratovščinah in Marijinih društvih. Pamet se mu je baje zmešala.

Ne zapeljuy svojega bližnjega žene! Kaplan Berk je bil ravnokar pred sodiščem v Celju obsojen na 5 dni zapora, ker je pred kratkem zapeljal v Rajhenburku omoženo kmečko žensko. — In tisti grešnik se je pred nami nekoč še svetnika delal! Res, večina jih je samih hi-navcev! Fej takemu prascu v talarju!

Napredna zmaga. V Pobrežju pri Ptujtu so te dni sijajno zmagali naši napredni možje pri občinskih volitvah. Vsa čast takim možem!

Ptuj. Poštenim delavcem vsa čast! Zadnjo nedeljo se je praznovala pri ptujškem podžupanu g. Steudte posebna slovesnost. Gospod župan Ornig, čigar sica je vneto ravno tako za mest-tjana, kakor za kmeta, obrtnika in delavca, je pripel 4 delavcem v mestni hiši zaalu-žne medalje, ki jih je dotičnim podarilo dež. štajersko obrtno društvo v Gradcu, in sicer je dobil: srebrno medaljo Franc Rosmarin, ki tam službuje že celih 25 let, bronasto pa: J. Petro-vič, J. Hentak in L. Cafuta, ki so po 17 let pri tistem gospodu na delu. G. župan je s pri-mernimi besedami nagovoril odlikovane, na kar se mu je v imenu delavcev zahvalil g. Steudte. Razven tega so dobili omenjeni delavci od ptujške obrtniške zadruge po 20 K darila. G. Steudte je potem prav gostoljubno pogostil svoje pridne delavce. Vsa čast takim zvestim delavcem, pa tudi gospodarju g. Steudteju, pri katerem delavci tako radi in tako dolgo osta-nejo. —

Ptuj. Kako odvrčajo ptujski očetje Mi-no-riti katoličane od sv. vere! Pred kratkem je poslal neki oče, ki je na Ogarskem doma, ali zdaj stanuje v Ptujtu, svojega novorojenega otroka k Minoritom h krstu. A častivredni ku-rator ni hotel otroka krstiti, češ, to nič ne velja, ako ste bili na Ogarskem poročeni, vi se morate še enkrat pri nas v minoritski cerkvi poročiti. Ko pa je otrokov oče temu ugovarjal ter rekel: „to pa je že malo čudno! Če mi ne bote otroka krstili, pa rajše prestopim k prote-stantovski veri!“ je na to „pobožni“ Minorit odgovoril: „Mene to nič ne briga, delajte, kaj čete!“ In mož je tudi odpadel od vere. Mi tega nikakor ne odobravamo, ali vprašamo tukaj vse naše razsodne bralce: Kdo je tega kriv? Odgovor se glasi: farška nestrpnost in ku-tarska neumnost!

Ptuj. Podel napad. Prvaška fakinaža je v kranjskem pankertu zopet izlila strup na našega občespoštovanega okr. glavarja g. Uader-aina, da ta gospod baje ne zna slovensko uradovati. Mi nimamo skoro besed, da bi tem denuncijantom dali primeren odgovor in ome-nili smo že večkrat, da ti podli, nizkotni lumpi nimajo pike časti na sebi. Kdor pozna našega

okr. glavarja, mora potrditi, da ta gospod ni Pija vrstno slovenski občuje in uraduje in da ga dne 12. človeka, ki bi imel vzrok, pritožiti se proti Crkn njemu v tem oziru. Takih dokazov vam primeru na semo lahko iz vsch občin celega ptujškega glomaj n varstva. Mi pa vas le vprašamo: ali se ne smeleznišk mujete, napadati uradnika, ki vam je trn v petu malu i le zaradi tega, ker je Nemeč? Saj vas dobno odtr poznamo, kdo da ste, ptujski konzorti! Gospodice v M okr. glavarju pa naj zadostuje, da to ni ljudolečinal stvo na deželi, katero ga psova! Ljudstvo na deželi ga brez izjeme časti in spoštuje kot uzor in nega uradnika, le ptujski prvaški konzorti ga mu morejo videti! Fej, podle, brezčastne duše!

Pozor v ptujškem okraju! Klerikalno-vaška družal šunta v svojih umazanih listih. Vudiš proti imenovanju šolskih ogledov v ptujškem. Toma okraju in vas lovi v zanjke, da vložite proti njim. alka za kom. S lo dobi no dop s podpisi opremljene prošnje na okr. šolski. ren mo- no imat vrsto. olici izt smo nist ičati 40 no nro mhnodnje. Vudiš in Herget, ko mu je na nekem strmem klancu po vrsto. slo vse sel naze a sprej cano in je petleten deček zažgal očetu škedenj, ki je do tal zgorel.

Koroške vesti.

Konj se je splašil in povlačil v Osojah v Koroskem podpolkovnika (obrstlajntanta) vitezja Herget, ko mu je na nekem strmem klancu po-pravljal sedlo. Mož se je onesvestil in leži zda-nevarno poškodovan na bolniški postelji.

Ne dajate otrokom žveplenk! V Kasasah je petleten deček zažgal očetu škedenj, ki je do tal zgorel.

Požar. V Domezjivesi pri Celovcu je ogenj pokonal prešo posestnika Tausiča, po domače Worniga. Škode je nad 6000 K.

Razne stvari.

Zakaj ljudje kadijo? Tega pravzaprav ka-znani dilci sami se vedo, kakor dokazujejo razni od-govori na to vprašanje: Nekateri kadijo zato, arne I da imajo kaj v ustih ali ker se dolgočasijo v t Eien kadi, ker tabak diši, drugi, da si prežene, or pri skrbi. Ta kadi vsled veselja, drugi vsled žalosti, e pod zopet drugi, da mu želodec bolje prebavlja, da Ptuj uniči bacile, da odžene spanec, da postane za-span, kadar ne more dolgo zaspati, da se pod-pira erar, da se razbistri pamet, da se v obla-kih dima zakrije nevolja. Človek kadi, da mu pridejo druge misli; kadi, kadar se mu je vse pristudilo; kadi po dobrem obedu zaradi zado-t-voljstva; kadi po slabem obedu — od jezaz dec. 6 Kvartač kadi, da mu karta bolje pada. Skro- vanju sl z napis kadija Kne rljajo po ne Kath stne posne vo kavo noben jetnosti Vazn v tropi pomerni mesa i precej šlje po- bne m na ilo. N. im polet nesljivo o pomag zlasti o a, krči. vode it toah, otol- ojno zd- rajnešji od zdr. altevani- almi d- il in n- ry v Pr. Znao: razvoj, zadostn za živ- kave. Z- rabijo prebav- oba „Ce- n se je v gospo- Vsi opozar- inih res in redi uporabi- vleček j- je živali.

Kako naj se odpiše davek pri vinogradih! Trtna uš in drugi škodljivci so uničili veliko vinogradov in nekateri vinorejci plačujejo še vedno davek za vinograd, čeravno tisti leta in leta ne rodi več. Tisti davki bi se imeli odpisati, taah, otol- ojno zd- rajnešji od zdr. altevani- almi d- il in n- ry v Pr. Drugi predstojniki proti temu, ker se v tem slučaju u- odpisanim davkom odpišejo tozadevne občinske doklade, ali tu se gre za siromaka in župan- ima takemu pravzaprav še pomagati! Dru-gi vzklikajo, da se posestniki vinogradov ne poslužajo postavne olajšave, je ta, ker se za to sami ne pobrigajo. Zato vas vse, ki ste pri vinogradih prizadeti, opozarjamo, da se pri županstvu in v davkarji zglasite in tam zahtevate, da se vam davek za poškodovane vinograde odpiše.

Vremenski prerok. Neki dobrohotni kmetič je prišel v naše uredništvo ter zahteval, da on baje zna vreme prerokovati. Mesec junij bo po njegovem mnenju strašansko suh — če ne bo vmes kaj deževalo No, tako „pametno“ bi znal naposled Štajerc tudi prerokovati.